

Sygn. akt II C 1301/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Agnieszka Kania-Zamorska

Protokolant: sekr. sąd. Marta Mądzelewska

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2021 roku, w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko S. Ś.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt II C 1301/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 lipca 2019 roku, wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wniosła o zasądzenie od S. Ś. kwoty 1.698,70 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 lipca 2019 roku do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony łączyła umowa limitu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym z dnia 13 lutego 2013 roku, a pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, co skutkowało jej wypowiedzeniem. Na dochodzoną pozew kwotę składają się: kwota 1.619,50 zł z tytułu należności głównej, kwota 60,05 zł z tytułu odsetek umownych oraz kwota 19,15 zł z tytułu opłat umownych.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k.4-5v., pełnomocnictwo k.16, odpis z KRS k.17-21)

W dniu 17 lipca 2019 roku Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości. Odpis nakazu zapłaty doręczono pozwanemu w dniu 6 sierpnia 2019 roku.

W dniu 20 sierpnia 2019 roku pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 17 lipca 2019 roku. Pozwany podniósł, że nie zawierał z powodem umowy o kredyt ani o kartę kredytową. Wyjaśnił, że chcąc zrealizować za pośrednictwem (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. przelew bankowy został zobligowany do zawarcia umowy rachunku bankowego, co też uczynił. Został zapewniony, że nie wiąże się z tym żadne dodatkowe koszty poza prowizją od wykonanego przelewu. Po otrzymaniu wezwania do zapłaty pozwany dowiedział się, że z chwilą założenia rachunku bankowego i zlecenia wykonania przelewu została jednocześnie zawarta umowa o ubezpieczenie. Zaprzeczył, jakoby zgodził się na objęcie go ubezpieczeniem i wyjaśnił, że nie miał wiedzy o jego istnieniu. Wskazał, że nigdy nie otrzymał od powódki polisy ubezpieczeniowej. Pozwany wyjaśnił, że podejmował próby rozwiązania umowy rachunku oszczędnościowo-

rozliczeniowego zawartej z powodem, jednakże było to możliwe wyłącznie po uregulowaniu zadłużenia, na co pozwanego nie było stać.

(nakaz zapłaty k.6,dowód doręczenia k.6v., sprzeciw od nakazu zapłaty k.7-8)

Postanowieniem z dnia 16 września 2019 roku, wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego, Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin –Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego przekazał sprawę tutejszemu Sądowi, jako sądowi właściwości ogólnej.

(postanowienie k.10)

W piśmie procesowym z dnia 21 maja 2020 roku powódka popierała powództwo. Wyjaśniła, że w dniu 13 lutego 2013 roku pozwany zawarł z powódką umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego numer (...). Z kolei, w dniu 31 stycznia 2016 roku strony zawarły umowę ubezpieczenia, wskutek czego pozwany zgodził się na obciążanie swojego rachunku bankowego miesięczną składką w wysokości 39,50 zł. Powódka podniosła, że pozwany dokonując wpłaty na rachunek bankowy potwierdził fakt istnienia umowy i wynikającego z niej zobowiązania, uznając jednocześnie zadłużenie. Z uwagi na brak dokonywania dalszych wpłat na rachunek bankowy, na koncie pozwanego powstał debet, wskutek czego powódka skutecznie wypowiedziała umowę.

(pismo procesowe k.28-30)

W piśmie z dnia 9 czerwca 2020 roku pozwany wnosił o oddalenie powództwa. Podniósł, że nie zawierał z powodem umowy o ubezpieczenie. Zarzucił, że (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nie poinformowała S. Ś. o objęciu ubezpieczeniem, ani nie przedstawiła warunków tego ubezpieczenia. Wskazał, że nie miał możliwości skorzystania z ubezpieczenia, gdyż nie miał o nim wiedzy. Informację o objęciu go ubezpieczeniem powziął po upływie kilku lat od zawarcia z powódką umowy o rachunek bankowy, po otrzymaniu wezwania do zapłaty. S. Ś. wyjaśnił, że próbował rozwiązać umowę ubezpieczenia, jednak bez uprzedniego uregulowania należności z tytułu nieopłaconych składek ubezpieczeniowych nie było to możliwe.

(pismo pozwanego k.51-52)

Na rozprawie w dniu 2 marca 2021 roku nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy k.83)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2013 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła ze S. Ś. umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego o numerze (...) o nazwie „Konto A. Rachunki bez Opłat” z oprocentowaniem w wysokości 0,00% na dzień podpisania umowy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Integralną część umowy stanowią: „Regulamin rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych” oraz „Wyciąg z (...) Banku Spółki Akcyjnej dla Klientów Indywidualnych”.

Zgodnie z postanowieniami Regulaminu, Bank może wypowiedzieć umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego m.in. w przypadku niespłacenia zadłużenia przeterminowanego w ciągu 60 dni od jego wystąpienia na rachunku lub na dowolnym produkcie bankowym klienta w Banku, czy wypowiedzenia umowy o limit odnawialny w danym rachunku przez Bank. Wypowiedzenie umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o karty płatnicze wydane do tego rachunku oraz umowy o limit odnawialny w rachunku. W przypadku, gdy w ciągu dwóch lat nie dokonano na rachunku żadnych obrotów, poza dopisywaniem odsetek, a saldo rachunku wynosi nie więcej niż 0 zł, Bank ma prawo rozwiązać umowę.

Na wniosek posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, lub w przypadku gdy jest to rachunek wspólny – na wniosek obu współposiadaczy rachunku, może zostać przyznany limit odnawialny w rachunku (limit). Bank może

wypowiedzieć umowę lub obniżyć kwotę przyznanego limitu m.in. w przypadku braku zadeklarowanych wpływów na rachunek, niesplacenia zadłużenia przeterminowanego w terminie 7 dni od jego wystąpienia.

(dowód: umowa k.40, Regulamin k.31-36, Taryfa Opłat i Prowizji k.36v.-39v.)

Pismem z dnia 5 lutego 2019 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.520,13 zł z tytułu umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego numer (...) oraz kwoty 4,20 zł tytułem kosztu wysyłki pisma, w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. poinformowała powoda, że niuregulowanie zadłużenia może skutkować wypowiedzeniem umowy.

(dowód: wezwanie do zapłaty k.45)

Pismem z dnia 11 marca 2019 roku, doręczonym w dniu 25 marca 2019 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.580,77 zł z tytułu umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego oraz kwoty 6,20 zł tytułem kosztu wysyłki pisma. Jednocześnie powódka dokonała warunkowego wypowiedzenia S. Ś. umowy rachunku rozliczeniowo-oszczędnościowego numer (...) z zachowaniem dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia, licząc od dnia doręczenia pisma. Powódka wskazała, że w przypadku niuregulowania zadłużenia przeterminowanego umowa zostanie rozwiązana wraz z upływem okresu wypowiedzenia, a całość zobowiązań wynikających z umowy zostanie postawiona w stan wymagalności.

(dowód: wypowiedzenie umowy k.41-41v., dowód doręczenia k.42-42v.)

Pismem z dnia 18 czerwca 2019 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.688,16 zł z tytułu umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego w terminie 7 dni od daty niniejszego pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwanie do zapłaty k.43, koperta k.44-44v.)

W dniu 5 lipca 2019 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiła wyciąg z ksiąg bankowych, w którym wskazano, że (...) Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. przysługuje wierzytelność względem S. Ś. z tytułu zawartej w dniu 13 lutego 2013 roku umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego numer (...) w łącznej wysokości 1.698,70 zł, w tym kwota 1.619,50 zł tytułem należności głównej, kwota 60,05 zł tytułem odsetek umownych oraz kwota 19,15 zł tytułem opłat umownych. Ponadto, wskazano, że od dnia 5 lipca 2019 roku naliczane są dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty zadłużenia przeterminowanego tj. od kwoty 1.698,70 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k.46)

Dokonując ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia Sąd miał na względzie, iż załączony do pozwu wyciąg z ksiąg bankowych (k.46), w świetle przepisów kodeksu postępowania cywilnego regulujących zasady postępowania dowodowego, stanowi jedynie dowód z dokumentu prywatnego, którego wartość dowodową określa art. 245 k.p.c. Stosownie do treści powołanego przepisu dokument prywatny stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie w nim zawarte. A zatem, wskazany dokument nie stanowi dowodu na okoliczność istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego, lecz jedynie na okoliczność tego, iż osoba na nim podpisana złożyła oświadczenie w nim zawarte.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 1.698,70 zł z tytułu umowy limitu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym z dnia 13 lutego 2013 roku, która została wypowiedziana, wobec naruszenia przez pozwanego warunków jego spłaty. Ostatecznie jednak jako źródło dochodzonego roszczenia powódka wskazywała umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 13 lutego 2013 roku oraz umowę ubezpieczenia zawartą w dniu 31 stycznia 2016 roku.

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostawało, że pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a pozwanym S. Ś. zawarta została umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 13 lutego 2013 roku. Pozwany nie kwestionował jej zawarcia. Podnosił jednak, że jej zawarcie było niezbędne do wykonania przelewu bankowego za pośrednictwem (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.. Wyjaśnił, że podczas zawierania umowy został poinformowany, że nie wiąże się to z dodatkowymi kosztami poza prowizją od zleconego przelewu bankowego. Pozwany zaprzeczył, jakoby zawarł z powódką umowę ubezpieczenia i wyraził zgodę na pobieranie miesięcznej składki z tego tytułu w kwocie 39,50 zł. Podniósł, że nie miał wiedzy o objęciu go ubezpieczeniem, nie znał jego zakresu ani warunków.

Rozważania prawne w niniejszej sprawie należy rozpocząć, od przypomnienia, że pozew jest pismem procesowym, które oprócz spełnienia wymogów formalnych przewidzianych dla każdego pisma procesowego, dodatkowo musi zawierać ściśle określone przepisami prawa procesowego obligatoryjne elementy, a to dokładnie określone żądanie pozwu (art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c.) oraz przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie (art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c.). Prawidłowe sformułowanie pozwu – wskazanie żądania pozwu wraz z uzasadniającymi je okolicznościami faktycznymi – stanowi obowiązek procesowy powoda. Wyłączona jest w tym względzie jakakolwiek ingerencja sądu, czy też strony przeciwnej.

Z kolei, zgodnie z treścią art.321 § 1 k.p.c., Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem pozwu ani zasądzić ponad żądanie. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 2005 roku (II CK 556/04, OSNC 2006 rok, nr 2, poz. 38, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005 rok, nr 5, poz.10), cytowany przepis daje wyraz tradycyjnej zasadzie wyrokowania statuującej zakaz orzekania ponad żądanie oraz zasadzie dyspozycyjności, która przejawia się w tym, że sąd jest związany granicami powództwa i nie może w tym wypadku dysponować przedmiotem procesu przez określenie jego granic niezależnie od zakresu żądania ochrony przez powoda. Przepis ten, określając granice wyrokowania, wskazuje, że nie można nie tylko orzekać ponad rozmiar zgłoszonego przez stronę żądania, ale także orzekać co do rzeczy nie objętej przedmiotem żądania, czyli zasądzić „coś innego” niż żądała strona. Żądanie powództwa jest zatem zdeterminowane przez podstawę faktyczną żądania. W konsekwencji, Sąd nie może uwzględnić roszczenia strony powodowej na innej podstawie aniżeli podstawa faktyczna wskazywana przez nią w pozwie i w dalszym toku postępowania sądowego. Wyrok uwzględniający powództwo na podstawie faktycznej, na której strona powodowa nie opierała powództwa stanowi zasądzenie ponad żądanie. Także zasądzenie sumy pieniężnej mieszczącej się w granicach kwotowych powództwa, lecz z innej podstawy faktycznej stanowi orzeczenie ponad żądanie (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 roku, III CSK 17/08; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2007 roku, V CSK 25/07, OSNC-Zbiór Dodatkowy 2008 rok, nr 2, poz. 32, Prawo Bankowe 2008 rok, nr 4, poz. 22; porównaj także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1993 roku, I CRN 156/93; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 1954 roku, I C 1729/53, OSNCK 1956 rok, nr 3, poz. 64 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 roku, I PR 136/65, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 1949 roku, Wa.C. 165/49).

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż powódka w uzasadnieniu pozwu podniosła, że domaga się zasądzenia kwoty dochodzonej pozwem, której źródło stanowi umowa limitu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym o numerze (...) zawarta w dniu 13 lutego 2013 roku z pozwanym i to konkretne roszczenie pozwu podlegało ocenie Sądu. Przypomnieć bowiem należy, że zmiana stanowiska przez stronę powodową – przytoczenie nowych okoliczności faktycznych dla uzasadnienia żądania strony - w postępowaniu uproszczonym jest niedopuszczalna, zgodnie bowiem z treścią art.505[4] § 1 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym jakkolwiek zmiana powództwa jest niedopuszczalna. Niedopuszczalna jest zarówno zmiana powództwa w zakresie przedmiotowym (roszczenia procesowego i jego podstawy faktycznej), jak i podmiotowym - celem ustabilizowania już na samym początku postępowania zakresu sprawy i skupienia się na wyjaśnianiu konkretnego roszczenia pomiędzy konkretnymi podmiotami, które znają sprawę od samego początku (por. „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do art.505⁴”, pod red. Piotra Pogonowskiego, wyd. LEX).

W konsekwencji bez znaczenia dla rozpoznania przedmiotowej sprawy pozostawały okoliczności faktyczne podnoszone przez powódkę w piśmie procesowym z dnia 21 maja 2020 roku stanowiącym odpowiedź powódki na sprzeciw od nakazu zapłaty, w szczególności w zakresie zawarcia z pozwanym umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego oraz umowy ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie powódka nie udowodniła roszczenia, tak co do zasady jak i co do wysokości. Powódka wskazała w pozwie, że dochodzi należności od pozwanego z tytułu zawartej z pozwanym w dniu 13 lutego 2013 roku umowy limitu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym o numerze (...). Do pozwu jak również później składanego pisma procesowego nie załączyła jednak przedmiotowej umowy dotyczącej limitu odnawialnego, wobec czego brak jest możliwości weryfikacji zasadności powództwa, które pozwany kwestionował. Do akt sprawy złożono jedynie umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 13 lutego 2013 roku, regulamin oraz cennik. Jednakże, treść tej umowy nie wskazuje na powstanie po stronie pozwanego obowiązku ponoszenia jakichkolwiek kosztów w związku z prowadzeniem rachunku bankowego dla pozwanego. Mocą tej umowy powódka zobowiązała się do prowadzenia na rzecz pozwanego rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, którego oprocentowanie na dzień podpisania umowy wynosiło 0%. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. W przedmiotowej umowie brak jest postanowień w zakresie udzielenia pozwanemu limitu odnawialnego w ramach prowadzonego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym czy też objęcia S. Ś. ubezpieczeniem. Wręcz przeciwnie, z treści złożonego do akt sprawy Regulaminu wynika, że limit odnawialny w rachunku może zostać przyznany wyłącznie na wniosek posiadacza rachunku. Powódka nie złożyła do akt sprawy dokumentu stanowiącego wniosek pozwanego o udzielenie takiego limitu czy też objęcie ubezpieczeniem, z czym wiązałby się obowiązek ponoszenia miesięcznej składki. Ze złożonych do akt sprawy dokumentów nie wynika także, aby pozwany naruszył postanowienia umowy o limit odnawialny w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym.

W konsekwencji uznać należy, że powódka, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazała, że przysługuje jej wierzytelność pieniężna względem pozwanego i w jakiej wysokości.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art.6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powódka winna udowodnić, że przysługuje jej wierzytelność względem pozwanego, wynikająca z przedmiotowej umowy limitu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym i że pozwany powinien zapłacić jej należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swe roszczenie. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997 roku, numer 6-7, poz.76). Podkreślić jednak należy, że dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony ani materialnoprawnym, ani procesowym, a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym i w konsekwencji sąd nie może nakazać, czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu i tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Jeżeli strona uważa, że do udowodnienia jej twierdzeń wystarczy określony dowód i dlatego nie przytacza innych dowodów, to jej błąd nie jest usprawiedliwiony, sama ponosi winę niezgłoszenia dalszych dowodów i nie może zarzucać nieuzasadnionego uniemożliwienia wykazania jej praw.

Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (znajdujący zastosowanie w sprawie art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powódka winna niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych, czego nie uczyniła, a najpóźniej przedstawić je składając odpowiedź na sprzeciw. Konstatacji tej nie

zmienia okoliczność, iż Kodeks postępowania cywilnego daje stronom możliwość przedstawienia nowych dowodów w postępowaniu odwoławczym (art. 381 k.p.c.). Możliwość ta jest bowiem obostrzona określonymi warunkami - potrzeba powołania się na dany dowód musi się ujawnić już po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji - przy czym strona nie może skutecznie żądać ponowienia lub uzupełnienia dowodu w postępowaniu apelacyjnym jedynie dlatego, że spodziewała się korzystnej dla siebie oceny określonego dowodu przez Sąd pierwszej instancji (por. wyrok Sądu N. z dnia 10 lipca 2003 roku, I CKN 503/01, LEX nr 121700; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1999 roku, I PKN 640/98, OSNP 2000/10/389).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie sposób przy tym przyjąć, iż w niniejszej sprawie, pozwany dokonując rzekomej spłaty zadłużenia, dokonał uznania roszczenia dochodzonego pozwem. W żadnym wypadku okoliczności tej nie dowodzi wydruk zatytułowany „Historia rachunku bankowego” dotyczący rachunku (...) (k.47-47 v.). Z treści owego wydruku nie wynika, aby pozwany dokonał jakichkolwiek spłat zadłużenia i aby poza opłatą od nieustalonego wniosku numer (...) w kwocie 177,18 zł dokonał jakichkolwiek wpłat na ów rachunek bankowy. Wśród operacji wyszczególnionych na rachunku występują jedynie korekty naliczonych opłat i prowizji czy też odsetek. Natomiast, suma owych operacji w żaden sposób nie pozwala na ustalenie, w jaki sposób i z jakiego tytułu na owym rachunku miałyby powstać saldo ujemne wynoszące 1.438,25 zł, a w szczególności że jest to wynik naruszenia zasad przyznanego pozwanemu limitu odnawialnego. W konsekwencji, wskazany wydruk jawi się jako nierzetelny i nie może stanowić podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Tym bardziej, powołany wydruk nie dowodzi, aby po stronie pozwanego istniało zobowiązanie do zapłaty na rzecz powódki dochodzonej pozwem kwoty 1.698,70 zł.

Mając powyższe na uwadze, powództwo jako nieudowodnione, przy jednoczesnym kategorycznym stanowisku pozwanego, który negował powództwo, tak co do zasady jak i wysokości, podlegało oddaleniu.